

Landbrugsminister *Poul Dalsagers* svar (26/7 76):

Det er på nuværende tidspunkt ikke muligt at danne sig et sikkert skøn over, i hvilket omfang høstudbyttet vil blive forringet som følge af tørken i indeværende sommer.

Før der foreligger mere konkrete oplysninger herom, kan jeg ikke udtale mig om, hvorvidt der bør søges gennemført foranstaltninger til fordel for de landmænd, hvis høstudbytte er blevet forringet i væsentlig grad som følge af tørken.

Hvis det til sin tid viser sig, at tørken i vidt omfang har bevirket en væsentlig nedgang i høstudbyttet, vil jeg optage en drøftelse med landbrugets organisationer om problemerne.

Af *Jørgen Junior* (FP) til socialministeren (19/7 76):

„Vil ministeren tage initiativ til at få ændret bistandsloven, således at denne modsvarer tidens økonomiske muligheder?“ (Spm. nr. 676).

Begrundelse.

To eksempler i de sidste par dage har bevist, at den bistandslov, der trådte i kraft den 1. april 1976, ikke fungerer efter intentionerne.

1. Eksemplet med arkitekten fra Solrød, der af skatteydermidler skal have fra 5.500-8.500 kr. månedligt. Dette er en uanstændighed over for de pensionister, der må leve for en brøkdæl heraf.

2. Udtalelsen fra Socialrådgiverforeningen i weekendens radio, iflg. hvilken et betydeligt antal nyansættelser er nødvendigt for at få loven til at fungere. Vi har vist tilstrækkeligt med socialrådgivere!

Fremskridtspartiet må med beklagelse konstatere, at vor frygt m. h. t. bistandsloven, der begrundede vore mange ændringsforslag og vor nej-stemme, ser ud til at være berettiget.

Vi håber imidlertid, at ministeren vil stille de nødvendige ændringsforslag, idet vi er klar over, at kommer disse isoleret fra fremskridtspartiet, er chancen for at få rimeligere forhold endnu ikke særlig store.

Socialminister *Eva Gredals* svar (26/7 76):

I begrundelsen for spørgsmålet er der

bl. a. henvist til en verserende sag om hjælp i henhold til bistandsloven til en arkitekt, som i forbigående hjælp skulle oppebære et månedligt beløb på mellem 5.500 kr. og 8.500 kr.

Da den nævnte sag og enkelte andre konkrete sager har givet anledning til misforståelse hos nogle, skal man på den givne anledning gøre opmærksom på, at bistandslovens regler om forbigående hjælp går ud på, at der til personer, som på grund af f. eks. sygdom i en begrænset tid er afskåret fra at skaffe det fornødne til sit eget eller familiens underhold, skal ydes en sådan hjælp, at det modvirkes, at de hidtidige levevilkår i væsentlig grad forringes.

Ydelse af hjælp forudsætter, at pågældende ikke får udgifterne dækket gennem dagpenge eller pensionsydelse, ligesom ydelse af hjælp forudsætter, at pågældende og ægtefællen i tilstrækkelig grad har udnyttet deres arbejdsmuligheder. Endelig forudsættes det, at pågældende ikke er i besiddelse af en større formue.

Hvis disse krav er opfyldt, ydes der en hjælp, som for underholdets vedkommende (dvs. til kost og beklædning) normalt ikke kan overstige et beløb svarende til folkepensionens grundbeløb. Dette beløb forhøjes, hvis der er børn, med et beløb svarende til det særlige børnetilskud.

Ud over hjælpen til underholdet ydes der et beløb til dækning af sådanne faste udgifter, som i relation til pågældendes hidtidige levevilkår skønnes rimelige, idet der dog samtidig er mulighed for at tage hensyn til pågældendes fremtidige levevilkår.

Grundlaget for udformningen af bistandslovens regler om forbigående hjælp har bl. a. været arbejdet i socialreformkommissionen, hvor det blev fastslået, at formålet med den forbigående hjælp var at forebygge, at korterevarende indkomstmangel skulle føre til en social tilbagegang eller eventuelt et sammenbrud for den pågældende og hans familie, som det ville være vanskeligt eller umuligt at rette op, og som derfor i sidste instans ville føre til, at der blev stillet stærkt forøgede krav til samfundets øvrige hjælpeforanstaltninger.

Det vil fremgå af, hvad der er sagt foran, at der ikke for tiden er planer om ændringer i bistandsloven i den retning, som spørgsmålet antyder.